

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
270

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N.Δ. 1059. Περί του άπορρήτου των τραπεζικών καταθέσεων. 1
- N.Δ. 1061. Περί διατάξεων τινών άπορρωσών εις την μεταβίβασιν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως. 2
- N.Δ. 1062. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Ν.Δ. 822)1971 «περί επικουρικής και ύγειονομικής ασφαλίσσεως του μεταφερομένου εις τον ΕΛΤΑ προσωπικού της Γενικής Διευθύνσεως Ταχυδρομείων του Υπουργείου Συγκοινωνιών». 3
- N.Δ. 1063. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν.Δ. 496)1970 «περί οργανώσεως και λειτουργίας των Ταχυδρομείων». 4
- N.Δ. 1064. Περί χορηγήσεως ειδικού επιδόματος εις κατηγορίας τινάς προσωπικού Ίδρυμάτων άρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών. 5
- N.Δ. 1067. Περί κυρώσεως των Πράξεων του ΙΣΤ΄ Πάγκοσμίου Ταχυδρομικού Συνεδρίου του Τόκιο. 6
- N.Δ. 1069. Περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων της κειμένης περί άποναμής συντάξεως εις τους υπάλληλους των ΄Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως νομοθεσίας και ύπολογισμού προϋπηρεσιών τινων ως συνταξιόντων. 7

σεων, παρέχοντας καθ' οιονδήποτε τρόπον, οιονδήποτε περι αυτών πληροφορίαν, τιμωρούνται διά φυλακίσεως τούλάχιστον έξ μηνών. Η συναίνεσις ή έγκρισις του ύπέρ ου το άπόρρητον καταθέτου, ούδαμώς άναιρεί τον άξιόποινον χαρακτήρα της πράξεως.

2. Έπί καταδίκης διά την έν τη προηγουμένη παραγράφω πράξιν το δικαστήριον δέν δύναται νά διατάξη άναστολήν εκτελέσεως της ποινής, ούδέ μετατροπήν ταύτης εις χρηματικήν.

3. Τα έν παρ. 1 άναφερόμενα πρόσωπα, καλούμενα ως μάρτυρες έν πολιτική ή ποινική δίκη, ούδέποτε έξετάζονται περι των άπορρήτων καταθέσεων, και συναινούντος έτι του ύπέρ ου το άπόρρητον καταθέτου.

*Άρθρον 3.

Έξαιρετικώς, επιτρέπεται ή παροχή πληροφοριών περι των άπορρήτων τραπεζικών καταθέσεων, μόνον κατόπιν ειδικώς ήτιολογημένης αποφάσεως ήμεδαπού δικαστηρίου, έφ' όσον και καθ' ό μέτρον θεωρούνται άπολύτως άναγκαίαι, προς άνίχνευσιν και κολασμόν άξιοποίνων πράξεων, χαρακτηριζομένων ως κακούργημάτων τελεσθέντων έν τη ήμεδαπή.

Έν Αθήναις τη 17 Δεκεμβρίου 1971

Έν Ονόματι του Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΉΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

*Έθδεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 20 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1059

Περί του άπορρήτου των τραπεζικών καταθέσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του ΄Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

*Άρθρον 1.

Αί καταθέσεις εις Έλληνικάς Τραπεζας, χαρακτηρίζονται ως άπόρρητοι.

*Άρθρον 2.

1. Διοικηταί, μέλη Διοικητικών Συμβουλίων ή άλλων συλλογικών όργάνων ή υπάλληλοι Τραπεζών, οΐτινες ως εκ των καθηκόντων των λαμβάνουν γνώσιν των τραπεζικών καταθέ-

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1961

Περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν μεταβίβασιν
αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασί-
σμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐφεξῆς, τὰ εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἀνήκοντα αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, ὡς καὶ τὰ ἰδανικὰ μερίδια αὐτῶν κτῶνται, ἐπιφυλάσσοντων τῶν περὶ μεταβιβάσεως ἐν ζωῇ ἰσχυουσῶν διατάξεων, αἰτία κληρονομίας ἢ λόγω δωρεᾶς αἰτία θανάτου μετὰ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας αὐτῶν, ὡς δημοσίας χρήσεως ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς περὶ κληρονομικῆς διαδοχῆς ἐν γένει οἰκείας διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δικαιουμένων προσώπων ἢ τῶν αἰτία θανάτου δωρεαδόχων.

2. Τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ πρόσωπα διατηροῦν τὸ ἐκ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως περιελθὼν αὐτοῖς δικαίωμα, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἐπαγγελματίαι αὐτοκινητισταὶ καὶ ἀνεξαρτήτως ἀσκήσεως ὑπ' αὐτῶν ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιχειρήσεως ἢ κτήσεως προσόδων ἐξ οἰσθηποτε αἰτίας, ἐφ' ὅσον ἡ διατήρησις αὐτῆ δὲν ἀπαγορεύεται ἐξ ἐτέρως ἐιδικῆς διατάξεως. Ἐν προκειμένῳ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 27 τοῦ Ν.Δ. 3334/1955 «περὶ μεταφορᾶς ἀγαθῶν ἐπὶ κομίστρῳ καὶ φορητῶν τριτρώχων αὐτοκινήτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς θέματα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Μεταφορῶν», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ ἐνάτου τοῦ Ν.Δ. 4209/1961 «περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀφορωσῶν εἰς τὰς ἀστικὰς συγκοινωνίας περιοχῆς Ἀθηνῶν καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων συναφῶν θεμάτων».

3. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δικαιούνται ἐπίσης νὰ ἀντικαθιστοῦν τὸ περιελθὼν αὐτοῖς αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως ἢ τὰ ἰδανικὰ μερίδια τούτου κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις καὶ μεταβιβάξουν αὐτὸ διὰ πράξεως ἐν ζωῇ μετὰ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ δημοσίας χρήσεως πρὸς οἰσθηποτε κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διατηροῦντας τὴν ἀδειαν ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς πάντα τρίτον κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει διακρίσεις: α) πρὸς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δικαιούμενον νὰ τύχῃ ἐγκρίσεως (παρχωρήσεως) θέσεως εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ αὐτοκινήτου τεθέντος εἰς κυκλοφορίαν ὅσοι: τῶν διατάξεων τῶν Α.Ν. 88/1967 «περὶ ἄρσεως τοῦ περιορισμοῦ τῆς κυκλοφορίας ὠρισμένου ἀριθμοῦ ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ» καὶ 183/1967 «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας φορητῶν αὐτοκινήτων καὶ τριτρώχων ὀχημάτων δημοσίας χρήσεως» ὡς καὶ τοιούτου τελούσας ὡς πρὸς τὴν μεταβίβασιν τοῦ ὑπὸ τὸ νομικὸν καθεστὸς τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. 4354/1964 «περὶ ἀπαγορεύσεως μεταφορᾶς ἐπιβατῶν ἐπὶ κομίστρῳ δι' ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ β) πρὸς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἔχον τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινητιστοῦ εἰς πᾶσαν ἐτέραν πλὴν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ κατ' ἐφαρμογὴν προῖσχυουσῶν διατάξεων διατηρήσαντες τὸ περιελθὼν αὐτοῖς ἰδανικὸν μερίδιον ἐπὶ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, μετὰ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοῦ, αἰτία κληρονομίας ἢ λόγω δωρεᾶς αἰτία θανάτου καὶ ἔχοντες τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, δύνανται ἐφεξῆς νὰ μεταβιβάξουν τοῦτο μετὰ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοῦ καὶ πρὸς ἕτερον ἢ ἐτέρους κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον συναποκτήσαντας καὶ διατηροῦντας τὴν ἀδειαν κυκλοφορίας, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν κέκηνται τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινητιστοῦ, καὶ ἀνεξαρτήτως ἀσκήσεως ὑπ' αὐτῶν ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιχειρήσεως ἢ κτήσεως προσόδων ἐξ οἰσθηποτε αἰτίας. Οἱ κατὰ

τὰς αὐτὰς διατάξεις ἀποκτήσαντες τοιοῦτον δικαίωμα καὶ διατηροῦντες αὐτὸ καίτοι μὴ δικαιούμενοι πρὸς τοῦτο, δύνανται νὰ μεταβιβάξουν τοῦτο πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἑδαφίῳ πρόσωπα ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς οἰκείας ἀπόλλυται αὐτοδικαίως τὸ ἐπὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου δικαίωμα αὐτῶν.

2. Οἱ, κατὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ προηγουμένον ἄρθρον πρὸς οὓς ἡ μεταβίβασις αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, μετὰ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοῦ, τυχὼν μὴ κεκτημένοι τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινητιστοῦ, δὲν ἀποκοτῶν ἐκ μόνου τοῦ λόγου τούτου τὴν ιδιότητα ταύτην, διὰ τὴν κτήσιν δικαιώματος κυριότητος, ἐν ὅλῳ ἢ κατ' ἰδανικὰ μερίδια ἢ ἐτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἐτέρῳ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως οἰσθηποτε κατηγορίας (λεωφορείου, φορητοῦ γενικῶν ἢ ἐιδικῶν κατηγοριῶν, ἐπιβατηγῶν μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ) κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένων ἐξαίρεσεων.

3. Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ κατὰ τὰς προῖσχυουσας διατάξεις διατηροῦντες τὸ περιελθὼν αὐτοῖς ἰδανικὸν μερίδιον ἐπὶ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, δύνανται καὶ νὰ ἀντικαθιστοῦν τοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν ἐκδοσιν νέας ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος πρόσωπα, ὑποχρεοῦνται, ὅπως, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς κτήσεως τοῦ δικαιώματος ὑποβάλλουν εἰς τὴν ἀρμοδίαν περιφερειακὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν σχετικὴν αἴτησιν μετ' ἀπάντων τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ ἀποκτηθὲν ὑπ' αὐτῶν δικαίωμα ἐπὶ ἀδείας κυκλοφορίας δημοσίας χρήσεως αὐτοκινήτου ἀπόλλυται αὐτοδικαίως.

2. Ἐν περιπτώσει δικαστικῆς ἀμφισβήτησεως μεταξὺ τῶν αἰτία κληρονομίας ἢ λόγω δωρεᾶς αἰτία θανάτου δικαιούχων τὸ ἀποβιβάσαντες ἰδιακτῆτου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ἐντὸς τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένης προθεσμίας, τῆς ιδιότητος τίνος ὡς κληρονόμου ἢ αἰτία θανάτου δωρεαδόχου, ἡ προθεσμία αὕτη ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας δικαιώματος ἀδείας κυκλοφορίας ἰδανικοῦ μεριδίου ἐπὶ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως κατὰ τὰ ἐν ἁρθροῖς 2 παρ. 1 καὶ 3 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἰδανικὸν τοῦτο μερίδιον ἀπολεσθὲν δικαίωμα ἀδείας κυκλοφορίας παρχωρεῖται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς καὶ Νήσων ἐφ' ὅσον ἔδρα τοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως εἶναι πόλις ἢ κοινὸς καὶ κωμόπολις καὶ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας ἢ τοῦ οἰκείου νομάρχου εἰς πᾶσαν ἐτέραν περίπτωσιν, εἰς τὰ λοιπὰ πρόσωπα τὰ διατηροῦντα τὴν ἀδειαν κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τούτων εἰς τὸν μετὰ τοῦ ἀποθανόντος συνιδιοκτήτην ἢ συνιδιοκτήτην τούτου, κατὰ ποσαστὸν ἀνάλογον, κατ' ἀμοτέρας τὰς περιπτώσεις, πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀδείας τοῦ αὐτοκινήτου συμμετοχὴν ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἡ ὡς ἄνω περὶ παρχωρήσεως τοῦ ἐν λόγω δικαιώματος ἀποφασίς τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς καὶ Νήσων ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, κατὰ περίπτωσιν ὡς ἀνωτέρω, ἐκδίδεται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀνακλήσεως αὐτῆς εἰς συμμόρφωσιν πρὸς ἀκυρωτικὸν δεδικασμένον, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 107 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος. Ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη ἀναγράφεται καὶ ἐπὶ τῆς ἐκδιδομένης κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀδείας κυκλοφορίας καὶ τῶν ἀπογραφικῶν δελτίων τοῦ αὐτοκινήτου ὡς καὶ ἐπὶ πάσης μεταγενεστέρως ἐκδιδομένης τοιαύτης ἀδείας, δι' οἰσθηποτε λόγον καὶ δὴ συνεπείᾳ μεταβιβάσεως ταύτης πρὸς οἰσθηποτε τρίτον, παύει δὲ ἡ ἰσχύς τῆς

και διαγράφεται εκ των ανω πράξεων είτε εις περίπτωσην μη άσκήσεως ένδίκου μέσου κατά της πράξεως παραχωρήσεως είτε άπορρίψεως τούτου. Εις περίπτωση άποδοχής του ένδίκου μέσου τó άρμόδιον όργανον της Διοικήσεως τó εκδóσιν τήν πρῶξιν παραχωρήσεως προβαίνει εις ανάκλησιν ταύτης ως και πάσης μεταγενεστέρας πράξεως έρεϊδωμένης επ' αυτής, άνεξαρτήτως τυχόν μεταβιβάσεως του παραχωρηθέντος δικαιώματος προς τρίτον.

2. Καθ' άπάσας τās άνωτέρω περιπτώσεις οί προς ους ή παραχώρησις ύποχρεούνται όπως, έντός άποκλειστικής προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από της έπίδοσεως εις αυτούς της σχετικής ως άνω άποφάσεως, ύποβάλλουν εις τήν άρμόδιαν Περιφερειακήν Ύπηρεσίαν του Ύπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών και Έπικοινωνιών σχετικήν αίτησιν μεθ' άπάντων των απαιτούμενων δικαιολογητικών διά τήν έκδοσιν νέας κυκλοφορίας του άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως.

3. Έν περιπτώσει μη άποδοχής υπό τινος αίτια θανάτου άποκτώντος ή υπό συνιδιοκτήτου μετά του άποθανόντος, κατά περίπτωση, της κατά τās προηγουμένες παραγράφους του παρόντος άρθρου παραχωρήσεως, έντός άποκλειστικής προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από της έπίδοσεως εις αυτούς της σχετικής περι της παραχωρήσεως έγγραφου είδοποίησεως της άρμόδιας Ύπηρεσίας ή παρόδου άπράκτου της προθεσμίας ταύτης τó αντίστοιχον δικαίωμα παραχωρείται εκ νέου κατά τόν έν τή παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου αναφερόμενον τρόπον και σειράν παραχωρήσεως εις τούς τυχόν λοιπούς τοιούτους. Έν μη άποδοχῇ παρ' ουδενός των ως άνωτέρω προσώπων του παραχωρουμένου αυτούς δικαιώματος, άνακαλείται, δι' άποφάσεως του Προϊσταμένου της οικείας περιφερειακής Ύπηρεσίας του Ύπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών και Έπικοινωνιών ή άδεια κυκλοφορίας όλοκλήρου του άυτοκινήτου, ως δημοσίας χρήσεως.

4. Τó κατά τās προηγουμένες παραγράφους δικαίωμα της άδειας κυκλοφορίας επ' όσον άφορᾷ εις άυτοκίνητον κυκλοφορήσαν επί τῇ βάσει έτέρων των έν άρθρω 1 παράγραφος 3 του παρόντος αναφερομένων διατάξεων, παραχωρείται, τῇ καταβολῇ υπέρ του Δημοσίου, εισφοράς, ίσης προς τήν έκάστοτε ύφισταμένην άγροαίαν υπεραξίαν του κατά περίπτωση παραχωρουμένου ιδανικού μεριδίου άδειας κυκλοφορίας άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, όριζομένης υπό της άρμόδιας κατά νόμον Έπιτροπῆς. Η εισφορά αύτη εδαιούται ως δημόσιον έσοδον παρὰ του άρμαδίου διά τήν φορολογίαν των άυτοκινήτων Οικονομικού Έφόρου, βάσει των άπογραφικών δελτίων των άρμόδιων Ύπηρεσιών του Ύπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών και Έπικοινωνιών και καταβάλλεται εις τó οικείον Δημόσιον Ταμείον, τó μέν έν δωδέκατον (1)12) ταύτης κατά τήν χορήγησιν της άδειας κυκλοφορίας του άυτοκινήτου, τó δέ υπόλοιπον εις ένδεκα (11) ισόποσους μηνιαίαις δόσεις, έξ ών ή πρώτη έντός του πρώτου δεκαημέρου του μεθεπομένου από της έκδόσεως της άδειας μηνός. Η μη έμπρόθεσμος καταβολή μιᾶς των ανω δόσεων, συνεπάγεται τήν άπώλειαν του δικαιώματος καταβολῆς της εισφοράς εις δόσεις και τήν άπαιτήσιν καταβολῆς όλοκλήρου του όφειλομένου υπολοίπου της εισφοράς. Έν τῇ περιπτώσει ταύτη, κατόπιν άποφάσεως του άρμαδίου Οικονομικού Έφόρου, άφαιρούνται, μερίμνη της Αστυνομικής Αρχῆς, ή άδεια κυκλοφορίας και αί Κρατικά πινακίδες του άυτοκινήτου μέχρις όλοσχερούς έξοφλήσεως του όφειλομένου ποσού της εισφοράς.

Άρθρον 5.

1. Ο προς δν ή παραχώρησις του δικαιώματος επί ιδανικού μεριδίου άδειας κυκλοφορίας άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως δικαιούται νά ζητήσῃ παρὰ του κυρίου του αντίστοιχου ιδανικού μεριδίου επί του άυτοκινήτου, ως πράγματός, τήν έξαγοράν αυτού άντι ελλόγου και δικαίου τιμήματος, έντός της κατά τήν παρ. 2 του άρθρ. 4 του παρόντος, όριζομένης προθεσμίας. Έν περιπτώσει άρνήσεως του ύποχρέου ως προς τήν μεταβίβασιν του ιδανικού αυτού μεριδίου, ως πράγματός, εις τόν προς δν ή παραχώρησις του δικαιώματος της άδειας κυκλοφορίας, ή διαφωνίας τούτων ως προς τó καταβλητέον τίμημα, τῇ αίτήσει των ενδιαφερομένων υποβάλλομένη έντός της άνω

τέρω προθεσμίας, τó μεταβιβάστεον κηρύσσεται άναγκαστικώς άπαλλοτριωτέον δι' άποφάσεως του Περιφερειακού Διοικητού Αττικής και Νήσων ή του οικείου νομάρχου, κατά περίπτωση ως έν άρθρω 4 παρ. 1 του παρόντος όρίζεται, λόγω δημοσίας ώφελείας, διά τόν καθορισμόν δέ του καταβλητέου τιμήματος εφαρμόζεται ή διαδικασία της έπομένης παραγράφου. Η περι άναγκαστικής άπαλλοτριώσεως ως άνω άποφάσις άνακινούται ύποχρεωτικώς εις τήν οικείαν περιφερειακήν Ύπηρεσίαν Συγκοινωνιών του Ύπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών και Έπικοινωνιών, μεία δέ ταύτης γίνεται εις πᾶσαν περίπτωση χορηγήσεως, κατ' εφαρμογήν της παρ. 2 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 3334)55 εεβαιώσεως μεταβολών διά τó εις δ έκδίδεται βεβαίωσις άυτοκινήτου.

2. Τῇ αίτήσει οίονδήποτε των ενδιαφερομένων υποβάλλομένη ένώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, έν τῇ περιφέρειᾳ του όποίου υπάγεται ή έδρα του άυτοκινήτου, και έντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από της έπίδοσεως της κατά τήν προηγουμένην παράγραφον περι' άπαλλοτριώσεως άποφάσεως, καθορίζεται δι' άποφάσεως του δικαστηρίου τούτου, κατά τήν διαδικασίαν του περι' άσφαλιστικών μέτρων κεφαλαίου του Κωδ. Πολ. Δικ. τó τίμημα έξαγοράς, άνάλογον προς τήν πραγματικήν άγοραίαν αξίαν του άπαλλοτριωθέντος πράγματος. Κατά της άποφάσεως ταύτης ουδέν τακτικόν ή έκτακτον ένδικον μέτρον έπιτρέπεται, ούδε προσφυγή (άνακοπή) κατά τήν τακτικήν διαδικασίαν. Τῆς συζητήσεως της αίτήσεως προηγείται έκθεσις εκτιμήσεως, συνησσομένη υπό της κατά τó άρθρ. 28 του Ν. 2119)1952 «περί των διά των λεωφορείων άυτοκινήτων συγκοινωνιών», ως έκάστοτε ισχύει, έπιτροπῆς.

3. Από της καταβολῆς του δικαστικώς καθορισθέντος τιμήματος έξαγοράς εις τόν δικαιοϋχον τούτου, ή έν άδικοαλογήτῳ άρνήσει του, από της καταθέσεως του καθορισθέντος τιμήματος εις τó Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων, συντελείται άπαλλοτριώσις, του δικαιοϋχου της έξαγοράς του ιδανικού μεριδίου του άυτοκινήτου καθισταμένου κυρίου αυτού.

4. Αί διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 4 του παρόντος εφαρμόζονται άναλόγως και εις τήν περίπτωση παραμелήσεως των κατά τās προηγουμένες παραγράφους του παρόντος άρθρου προθεσμιών υπό του προς δν ή παραχώρησις του δικαιώματος άδειας κυκλοφορίας άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως.

Άρθρον 6.

1. Έν περιπτώσει άνακλήσεως δι' οίονδήποτε λόγον δικαιώματος άδειας κυκλοφορίας ιδανικού μεριδίου επί άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, έξαιρουμένης της περιπτώσεως της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, τó δικαίωμα τούτο παραχωρείται εις τόν συνιδιοκτήτην ή συνιδιοκτήτας του άυτου άυτοκινήτου, εφαρμόζομένου άναλόγως άπασών των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του παρόντος.

2. Ειδικώς, προκειμένου περι' άνακλήσεως άδειας κυκλοφορίας ιδανικού μεριδίου επί άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, προς παραχώρησιν αυτής εις έτερον δικαιοϋχον, ό κύριος, νομεύς και κάτοχος τούτου ύποχρεούται όπως, έντός διμήνου προθεσμίας, άρχομένης από της κοινοποίησεως εις αυτόν της σχετικής πράξεως της Διοικήσεως, μεταβιβάσῃ τó ιδανικόν μερίδιον του δικαιώματος κυριότητος επί του άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως εις τόν έν τῇ άποφάσει της άρμόδιας Ύπηρεσίας περι' άνακλήσεως της άδειας κυκλοφορίας αναφερόμενον δικαιοϋχον ταύτης. Έν περιπτώσει υπάρξεως διαφωνίας, ή έξαγορά του άυτοκινήτου ως πράγματος πραγματοποιείται κατά τὰ έν άρθρω 5 όριζόμενα.

3. Έντός των υπό των άρθρων 4, 5 και του παρόντος τασσομένων προθεσμιών προς παραχώρησιν ή μεταβίβασιν ιδανικού μεριδίου επί άυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, τούτο κυκλοφορεί νομίμως διά της επί του υπολοίπου ιδανικού μεριδίου αυτού άδειας κυκλοφορίας του έτέρου συγκυρίου ή των τυχόν πλειόνων τοιούτων. Η διάταξις του προηγουμένου έδαφίου ισχύει και εις τήν περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του παρόντος.

4. Χορηγηθείσα ἔγκρισις θέσεως εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως καὶ ἀνακληθεῖσα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως μεταγενεστέρως, ὡς χορηγηθεῖσα κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων διατάξεων οὐχὶ ὑπαιτιότητι τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνάκλησις, δὲν θεωρεῖται ὡς κρατική παραχώρησις, οὐδὲ ὅτι ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνάκλησις, ἀπέκτησε κυριότητα, νομὴν ἢ κατοχὴν αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκαστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν θέσεως εἰς κυκλοφορίαν νέων αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ εἰς τὰ αὐτὰ ἄρθρα ἀναφερομένη ἀπώλεια ἢ ἀνάκλησις ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἀφορᾷ εἰς τὸ ἥμισυ (1)2) τοιαύτης ἀδείας κυκλοφορίας ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως τεθέντων ἐν κυκλοφορίᾳ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 88)1967 ὡς καὶ τοιούτων τελούντων ὡς πρὸς τὴν μεταβίβασιν τῶν ὑπὸ τὸ νομικὸν καθεστὼς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Ν. Δ)τος 4354)1964. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἕτερος συνιδιοκτήτης δικαιούται, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπώλειας ἢ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος νὰ τύχη ἀνευ ἐτέρας ἐρευνῆς ἢ ὑποβολῆς δικαιολογητικῶν τινὸς ἀδείας θέσεως εἰς κυκλοφορίαν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ἐτέρου δικαιούχου προσώπου, συγκεντροῦντος τὰς νομίμους προϋποθέσεις. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς αὐτὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ἡμίσεος (1)2) τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ ὀχήματος, ἀπόλλυται αὐτοδικαίως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς καὶ αἱ τοιαῦται τῶν εἰς τὴν παρὰγραφὴν ἀναφερομένων ἁρθρῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀνακλήσεως ἰδανικῶν μεριδίων ἐπὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, γενομένων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ἡ κυριότης τῶν ἰδανικῶν μεριδίων τούτων ὑπὸ τῶν ὧν ἀφηρεῖται ἡ ἀδεια κυκλοφορίας. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ προθεσμίαι τῶν αὐτῶν ἁρθρῶν ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Οὐδεμία ἀξιώσις πρὸς ἀποζημίωσιν δύναται νὰ ἐγερθῇ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου παρὰ δικαιούχων ἀδείας κυκλοφορίας ἰδανικοῦ μεριδίου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας, ἐκ τῆς μὴ ἐκδόσεως ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀδείας κυκλοφορίας, λόγῳ μὴ μεταβιβάσεως πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν ὧν ἀφηρεῖται ἡ ἀδεια, τοῦ ἰδανικοῦ μεριδίου αὐτοκινήτου ὡς πλάγματος διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρις ἀποκτήσεως ὑπὸ τούτων διὰ τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα καθοριζομένου τρόπου τοῦ ἰδανικοῦ μεριδίου αὐτοκινήτου, ἐφ' οὗ δικαιούνται ἀδείας κυκλοφορίας, δημιουργηθεῖσαι δέ, τυχόν, τοιαῦται ἀξιώσεις μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, θεωροῦνται ὡς ἀνέλεστοι.

Ἄρθρον 8.

Οἱ συνεχίζοντες τὴν κυκλοφορίαν αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πάσης κατηγορίας μετὰ τὴν ἐπέλευσιν γεγονότος ἐπαγομένου ἀπώλειαν τοῦ παραχωρηθέντος δικαιώματος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ παρόντος, μὴ ἐφωτισμένου διὰ νέας ἀδείας κυκλοφορίας ἐπ' ὀνόματι τῶν διατηρούντων τὸ δικαίωμα τῆς δι' αὐτοὺς ἐκτελέσεως μεταφορῶν ἐπὶ κομίστρῳ, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1, 3, 4 καὶ 5 ὡς καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἀνευ μετρητοῦ, τεθέντων ἐν κυκλοφορίᾳ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 88)1967, ὧν οἱ κάτοχοι ἔχουν ἀποβιώσει πρὸ τῆς χρονολογίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐποὶ εἰς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἀναφέρεται ὅτι αἱ ἐν αὐταῖς καθοριζόμεναι προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τοῦ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἁρθροῦ αἱ αὗται προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐνάρξεως ἰσχύος τούτου.

Ἄρθρον 10.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν Ὑπουργοῦ καθορίζονται, ἢ ἐν γένει διαδικασίᾳ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἁρθροῖς 1 ἕως 7 τοῦ παρόντος ὀριζομένων, τὰ δικαιολογητικά, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κατὰ τὰ αὐτὰ ἄρθρα ἀδείας κυκλοφορίας ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1, παρ. 1 καὶ 2, παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς κτησαμένους ἢ κτωμένους αἰτία κληρονομίας ἢ λόγῳ δωρεᾶς αἰτία θανάτου δικαιώματα ἐπὶ ὀριστικῶν μετοχῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Θεσσαλονίκης (ΟΑΣΘ).

Ἄρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τριτῶν φορτηγῶν ὀχημάτων δημοσίας χρήσεως, δι' ἃ ἰσχύουν αἱ περὶ αὐτῶν κείμεναι εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΕΣΒΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΤΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΤΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΤΡΟΠΟΤΛΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1062

Περὶ ἱσοποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 822) 1971 περὶ ἐπικουρικῆς καὶ ὀργανομικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ μεταφερομένου εἰς τὸν ΕΛΤΑ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 822)1971 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχύσεν, ὡς ἀκολουθῶς:

"Αρθρον 2.

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1971 συνιστάται παρά τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὁργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος (ΤΑΠ—ΟΤΕ) Εἰδικὸς Λογαριασμὸς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, ὑπαγόμενος ὑπὸ τὴν Διοίκησιν αὐτοῦ. Σκοπὸς τοῦ Λογαριασμοῦ τούτου εἶναι ἡ παροχὴ μνημιαίου χρηματικοῦ βοηθήματος εἰς τὸ παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένον προσωπικὸν τοῦ ΕΛΑΤΑ ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου, εἰς τὰ μέλη τῶν οικογενειῶν του. Τὸ ὕψος τῶν βοηθημάτων, οἱ ὅροι παροχῆς αὐτῶν καὶ πᾶν ἄλλο ἐν εἰς τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τοῦ Λογαριασμοῦ τούτου καθορίζονται διὰ Β. Δ) τοῦ ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν. Κατὰ τὴν πρώτην ρύθμισιν τὸ ὕψος τῶν βοηθημάτων καὶ οἱ ὅροι παροχῆς αὐτῶν καθορίζονται ὡς τὰ διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν (ΤΑΥΑΥΣ) ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον μεταφοράς ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου τοῦ ἐν παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσωπικῶ.

2. Πόροι τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως εἶναι μνημιαία εἰσφορά τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΕΛΑΤΑ ἐκ 40) α ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποθεγῶν του. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν ἐκδιδομένης κατόπιν ἀναλογιστικῆς μελέτης δύναται νὰ αὐξάνηται ἡ εἰσφορά αὕτη.

3. Τὸ κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1971 ὑπηρετοῦν εἰς τὸν ΕΛΑΤΑ προσωπικόν, τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν καὶ ἡσφαλισμένον εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν (ΤΑΥΑΥΣ) ὑπάγεται, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας, εἰς τὸν παρὰ τῷ ΤΑΠ—ΟΤΕ Εἰδικῷ Λογαριασμῷ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, διακοπτομένης, τῆς παρὰ τῷ ΤΑΥΑΥΣ ἀσφαλίσεώς του, τοῦ χρόνου τῆς παρ' αὐτῷ ἀσφαλίσεως λογιζομένου ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Εἰδικῷ Λογαριασμῷ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως. Εἰς τὸν αὐτὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως μεταφέρονται διὰ τὴν καταβολὴν τῶν οἰκείων μνημιαίων βοηθημάτων, διακοπτομένης τῆς υποχρέωσης τοῦ ΤΑΥΑΥΣ, οἱ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1970 βοηθηματοῦχοι τοῦ ΤΑΥΑΥΣ, καὶ οἱ διάδοχοι τούτων, οἱ προερχόμενοι ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν καὶ τῆς τέως ΤΤΤ Ὑπηρεσίας. Τυχὸν ὀφείλῃ τούτων πρὸς τὸ ΤΑΥΑΥΣ ἐξ ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως, λογίζονται ὡς ὀφείλῃ πρὸς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν. Ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφ. τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 774) 1970 «περὶ κυρίας ἀσφαλίσεως τοῦ μεταφερομένου εἰς τὸν ΕΛΑΤΑ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν» προσαύξησις τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΑΥΑΥΣ, λογίζεται παρὰ τῷ Εἰδικῷ Λογαριασμῷ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως εἰς ὃν καὶ καταβάλλονται, ἀντὶ τοῦ ΤΑΥΑΥΣ, αἱ περὶ ὧν τὸ δεύτερον ἐδάφισιν τῆς αὐτῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. ἀναλογούται εἰς τὸν ἀναγνωρίζομενον χρόνον ἀσφαλιστικῆς εἰσφοράς.

4. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν ἐκδιδομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τὰ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1970 πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ ΤΑΥΑΥΣ, πλὴν τῶν τοιούτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἡσφαλισμένον εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, δι' ἧς τηρεῖται ἴδιος λογαριασμὸς παρὰ τῷ Ταμείῳ αὐτῷ, μεταφέρονται εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως κατ' ἀναλογίαν τῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν ἡσφαλισμένων εἰς τὸ ΤΑΥΑΥΣ ὑπαλλήλων τοῦ ΕΛΑΤΑ καὶ βοηθηματοῦχων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς παρὰ τῷ αὐτῷ Ταμείῳ ἡσφαλισμένους ὑπαλλήλους καὶ βοηθηματοῦχους τοὺς προερχομένους ἐκ τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

"Αρθρον 2.

1. Ὑπάλληλοι τοῦ ΕΛΑΤΑ ἐξεληθόντες τῆς Ὑπηρεσίας καὶ λαβόντες βάσει τῶν ἀντικαθισταμένων ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 822) 1971 ἐφ' ἅπαξ παροχὴν, δικαιούνται, ἀπὸ τῆς ἐξέθου τῶν ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος θεσπιζομένου μνημιαίου βοηθήματος ἐφ' ὅσον οὗτοι ἡ οἱ ἐκ διαδοχῆς δικαιούχοι δηλώσουν πρὸς τὸ ΤΑΠ—ΟΤΕ, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὅτι ἐπιθυμοῦν τοῦτο. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ληφθὲν ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἐπιστρέφεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν ἐντὸς τῆς κατὰ τὰ ἄνω ὀριζομένης διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμίας, ἡ ἐξαπλεῖται, ἐπὶ τόκῳ 6,50) α, διὰ συμπληρισμοῦ πρὸς τὰ πᾶσα τῶν μνημιαίων βοηθημάτων, παρακρατουμένων ἐν τῷ συνόλῳ τῶν μέχρις ὀλασχεροῦς ἐξοφλήσεως.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καθορίζονται τὰ τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὸ ΤΑΥΑΥΣ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1971 καταβληθέντων ὑπὸ τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 822) 71, μνημιαίων χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς τοὺς βοηθηματοῦχους, καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς δικαιούχους, τοὺς προερχομένους ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν καὶ τῆς τέως Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 822) 1971 καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύαν.

"Αρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1063

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 496) 1970 «περὶ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ταχυδρομείων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Τὸ ἐδάφισιν γ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 496) 1970, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«γ) Τὴν ἐκδοσὶν νέων γραμματοσήμων καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν τιμολογίων τῶν πάσης φύσεως Ταχυδρομικῶν τελῶν».

*** Ἄρθρον 2.**

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 16 τοῦ Ν.Δ. 496) 1970, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 11 παρ. 2 ἐδάφ. γ' τοῦ παρόντος, τὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματοσήμων καὶ τὰ τῆς διαδικασίας εἰσπράξεως τῶν πάσης φύσεως ταχυδρομικῶν τελῶν ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ. Ὁ ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκδοσὶν νέων γραμματοσήμων».

*** Ἄρθρον 3.**

Ἐν τέλει τοῦ ἁρθροῦ 16 τοῦ Ν. Δ) 496) 1970 προστίθενται παράγραφοι 5, 6 καὶ 7 ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«5. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ταχυδρομικῶν ἀναγκῶν τοῦ Κοινοῦ ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τοῦ ΕΛΤΑ, ἡ ὑπὸ ἰδιωτῶν, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, λιανικὴ πώλησις ταχυδρομικῶν ἐνσήμων εἰς τιμὴν ὑπὲρ τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν κατὰ τὸ ἐκάστοτε προβλεπόμενον διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ χαρτοσήμου ποσοστὸν προμηθείας, καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταπωλητάς.

6. Κατὰ τοῦ πωλοῦντος ταχυδρομικὰ ἐνσημα ἐκ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τοιούτων ἀνεῦ τῆς προαναφερθείσης ἀδείας τοῦ ΕΛΤΑ ἡ εἰς τιμὴν ὑπὲρ τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν καὶ τοῦ ἐν παρ. 5 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ καθοριζομένου ποσοστοῦ προμηθείας ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ ὑπερβολικοῦ κέρδους διατάξεις τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

7. Τὰ τῆς χορηγήσεως ἢ ἀνανεώσεως ἢ ἀνακλήσεως τῶν ἀνωτέρω ἀδειῶν, τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μεταπωλητῶν καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν».

*** Ἄρθρον 4.**

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Ν. 4581) 1930 «περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1064

(5)

Περὶ χορηγήσεως εἰδικοῦ ἐπιδόματος εἰς κατηγορίας ἱνὰς προσωπικοῦ Ἱδρυμάτων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

*** Ἄρθρον 1.**

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1971 χορηγεῖται εἰδικὸν ἐπιδόμα ἐκ πεντακοσίων (500) δραχμῶν μηνιαίως, εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας προσωπικοῦ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τοῦ Ι.Κ.Α., ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὑπηρετοῦντος ἐπὶ σχέσει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ἤτοι:

Α'. Ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων Ν.Δ. 2592) 53.

α) Εἰς τὰς ἀδελφὰς καὶ τοὺς ἀρρενας νοσοκόμους.

β) Εἰς τὰς ἐπισκεπτρίας ἀδελφὰς.

γ) Εἰς τὰς Μαίας.

δ) Εἰς τὰς καθαριστριάς.

ε) Εἰς τοὺς φύλακας ἀσθενῶν (Ψυχιατρικῶν Νοσοκομείων), καὶ

στ) Εἰς τοὺς τραυματιοφορεῖς.

Β'. Ἐκ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως:

α) Εἰς τοὺς καὶ τὰς Νοσοκόμους Νοσοκομείων, τοῦ Κέντρου Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδῶν Βούλας καὶ τῶν Κέντρων Περιθάλψεως Παιδῶν (Κ.Ε.Π.Ε.Π.).

β) Εἰς τοὺς θαλαμηπόλους τῶν Κ.Ε.Π.Ε.Π.

γ) Εἰς τοὺς τραυματιοφορεῖς τῶν Νοσοκομείων, τοῦ Κέντρου Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδῶν Βούλας καὶ τῶν Κ.Ε.Π.Ε.Π.

δ) Εἰς τὰς καθαριστριάς Νοσοκομείων, τοῦ Κέντρου Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδῶν Βούλας καὶ τῶν Κ.Ε.Π.Ε.Π.

Γ'. Ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν κάτωθι Ἱδρυμάτων Κοιν. Προνοίας:

α) Εἰς τὰς καθαριστριάς τῶν Ἑθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων.

β) Εἰς τὰς καθαριστριάς—ὕπηρετριάς τῶν Ἑθνικῶν Παιδικῶν Σταθμῶν καὶ Ἑθνικῶν Ἀγροτικῶν Νηπιοτροφείων.

γ) Εἰς τὰς καθαριστριάς τῶν Ἱδρυμάτων Κοινωνικῆς Προνοίας Ν.Π.Δ.Δ. (Γηροκομείων, Ἀσύλων Ἀνιάτων, Πρεβεντορίων), Ἑθνικοῦ Ἱδρύματος Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Ἱδρύματος Προστασίας Ἀπόρων Παιδῶν Μακεδονίας «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ».

Δ'. Ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α.:

α) Εἰς τὰς ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου καθαριστριάς.

β) Εἰς τοὺς ὁδηγοὺς ἀσθενοφόρων αὐτοκινήτων, ὡς βοηθοῦντας τὸν ταυματοφορέα ἀνεξαρτήτως τῆς Νομικῆς σχέσεώς του πρὸς τὸ Ι.Κ.Α.

2. Τὸ ἐπιδόμα τοῦτο συνεντέλλεται μετὰ τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τῶν δικαιούχων, ὑπόκειται δὲ εἰς ἄς κρατήσεις καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιδόματα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1067

Περί κυρώσεως τῶν Πράξεων τοῦ ΙΣΤ' Παγκοσμίου
Ταχυδρομικοῦ Συνεδρίου τοῦ Τόκιο.*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ ἐν Τόκιο ΙΣΤ' Παγκοσμίου Ταχυδρομικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν 14ην Νοεμβρίου 1969 ἀναθεωρηθεῖσαι καὶ τροποποιηθεῖσαι Πράξεις τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης, ἤτοι: Τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν Βιέννῃ ΙΕ' Παγκοσμίου Ταχυδρομικοῦ Συνεδρίου συνταχθέν τὴν 10ην Ἰουλίου 1964 Καταστατικὸν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς ἑνώσεως τροποποιηθὲν διὰ τοῦ προσθέτου Πρωτοκόλλου τοῦ Τόκιο 1969, ἡ Παγκόσμιος Ταχυδρομικὴ Σύμβασις μετὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὡς καὶ αἱ Εἰδικαὶ Συμφωνίαι περὶ ἐπιστολῶν καὶ κυτίων μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας, ταχυδρομικῶν δεμάτων, ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν καὶ ταχυδρομικῶν ταξιδιωτικῶν ἐντολῶν, ταχυδρομικῶν μεταφορῶν πιστώσεων, ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ, ἀξιῶν πρὸς εἰσπραξίν καὶ συνδρομῶν εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰς ἐκδόσεις, μετὰ τῶν Κανονισμῶν Ἐκτελέσεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς παρὰ πόδας τεύχεσι κείμενα αὐτῶν ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ ὑπὸ τῶν ἐν προηγουμένῳ ἄρθρῳ Συμβάσεως καὶ Συμφωνιῶν οὐχὶ παγίως ἀλλὰ κατὰ κυμαινόμενον τρόπον προβλεπόμενοι ὅροι παραδοχῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων, τὸ εἰς δραχμὰς ἰσότιμον τῶν ἐν αὐταῖς προβλεπομένων ταχυδρομικῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογὴν αὐτῶν, τὸ εἰς δραχμὰς ἰσότιμον τῶν προσθέτων ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν μεταφερομένων ἀεροπορικῶν ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας καὶ δεμάτων ὡς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐν γένει ὀρίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν Ὑπουργοῦ, κατ' ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 496/1970 «περὶ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ταχυδρομείων».

2. Ἡ ἰσοτιμία τῆς δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ χρυσοῦν φράγκον, ὅπερ λαμβάνεται ὡς νομισματικὴ μονὰς εἰς τὰς πράξεις τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς ἑνώσεως, ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν.

3. Ἡ τιμὴ τῆς δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ξένα νομίσματα, πρὸς ἔκδοσιν τῶν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ὡς καὶ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ τοιούτων καθορίζεται βάσει τῶν δελτίων τῆς τιμῆς συναλλαγμάτων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐκ τῶν κυρουμένων Πράξεων ἀπορρέουσαι Οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Παγκόσμιον Ταχυδρομικὴν ἑνωσιν βαρύνουν τελικῶς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα (ΕΛΤΑ).

* Τὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν κείμενα τῶν διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένων Πράξεων ἐκτυπωθήσονται εἰς ἴδιον τεύχος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1971.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΤΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐδεδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1069

Περί τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικητικῆς νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινῶν ὡς συνταξιῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Λογίζεται συντάξιμος καὶ προσμετρεῖται εἰς τὴν λοιπὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1974/52 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κ.λπ.» ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ) τοσ 3913) 1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικητικῆς κ.λπ.» καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ) τοσ 4239) 1962 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινωνικῶν ὑπαλλήλων κ.λπ.» ἡ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ μηνιαίᾳ ἢ ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσει, τῆς τελευταίας ταύτης λογιζομένης ὡς συνταξίμου ἐφ' ὅσον εἶναι μείζων τοῦ ἐξαμήνου, πάσης φύσεως προϋπηρεσία εἰς τὸν Ἑπικουρικὸν Ὄργανισμὸν Μεταφορῶν δι' Αὐτοκινήτων (Ε.Ο.Μ.Α.) τὴν Ὑπηρεσίαν Ἑλέγχου Κρατικῶν Αὐτοκινήτων (Υ.Ε.Κ.Α.) τὸν Ὄργανισμὸν Διαχειρίσεως πλεονάζοντος Συμμαχικοῦ Ὑλικοῦ (Ο.Δ.Σ.Υ.) καὶ τὰς Ὑπηρεσίας Διαχειρίσεως Ἐφοδίων Ἐξωτερικοῦ, Ἀποκαταστάσεως Πυροκαθῶν Ἀγροτῶν καὶ Συμμοριοπλήκτων, συσταθείσας παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῶν συμβάσεων μετὰ τοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 1974/52, ἡ δάσει τούτου ὅμως ἀναγνωριζομένη συνταξίς ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως τῶν ἐξελεθόντων ἤδη τῆς ὑπηρεσίας ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν ἡ περίπτωσις ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1974/1952 ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη

διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4505)1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κ.λ.π.», ὡς ἀκολουθῶς :

«ε) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὅπωςδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας καὶ ἔχῃ δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν».

*Ἀρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἐξεληθόντας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ σύνταξις τῶν ὁποίων εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἡ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως.

*Ἀρθρον 4.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Ν. 1974)1952 προστίθεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος των περιπτώσεις γ' ἔχοντα οὕτω :

«γ. Ἡ διαζευχθεῖσα ὑπατιότητα τοῦ συζύγου ἡ κοινῇ ὑπατιότητι θυγάτηρ, ἐξομοιοῦται ἀπὸ τῆς διαζεύξεως τῆς πρὸς ἄρχαμον, ὡς καὶ ἐκείνη δι' ἣν ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόπη βιαίως, συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός.

Ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἀναγνωριζομένης συντάξεως, εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διαζεύξις ἡ ἡ βία διακοπὴ τῆς περὶ διαζυγίου δίκης λαμβάνει χώραν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός, ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας τῆς σχετικῆς πράξεως ἡ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως».

*Ἀρθρον 5.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἀποκτώσαι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δέον νὰ αἰτήσωνται τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των, ἐντὸς ἔτους, ἀπὸ τῆς ἰσχύος του, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς συντάξεως των ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἡ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως.

*Ἀρθρον 6.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1974)1952 ὡς αὕτη ἰσχύει ἤδη, περιλαμβάνεται καὶ ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ἡ παρασχεθεῖσα ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα καὶ σχέσιν ἐκτάκτου ἐπὶ συμβάσει ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἡ ἡμερομισθίῳ προσκαίρου ἡ κατ' ἀποκοπὴν κατὰ πλήρησ ὥρariον ἐργαζομένου ὑπαλλήλου ἡ ὑπέρτερο ἀμειβομένου ἐξ εἰδικῶν (Ἑθνικῶν) κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ)τος 2421)1953 ἡ ἄλλων παρομοίων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ)τος 3913)58 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4505)66 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος ὑπὸ στοιχεῖον (κα) περίπτωσις :

«κα'. Ὁ χρόνος παραμονῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας προσωρινῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συνταξιούχων ἐπανελθόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν κρίσιν των ὡς ἱκανῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ)τος 1827)42».

3. Ἀντικαθίσταται ἡ δευτέρα περίοδος τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ)τος 3913)58 ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἡ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὑπηρεσία δέον νὰ διηνύθῃ ἐν συνεχείᾳ καὶ νὰ εἶναι ἐξαμῆνου τοῦλάχιστον διαρκείας, παρεσχέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἡ προκειμένου περὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ μονιμοποιηθέντων ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐ-

τοδιοικήσεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας των».

*Ἀρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τῆς περιπτώσεως ια' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ)τος 3913)1958 προστίθενται τὰ κάτωθι :

«Ὡς προϋπηρεσία κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον, νοεῖται καὶ ἡ δικηγορικὴ, ἱατρικὴ κ.λ.π., ὡς καὶ ὁ χρόνος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐιδικότητος τῆς ἀπαιτουμένης ὡς προσόν, νοουμένου ὡς τοιούτου καὶ τοῦ πρὸς προαγωγὴν παρ' Ἐφέταις ἀπαιτουμένου χρόνου δικηγορίας παρὰ Πρωτοδικαίς τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 1854)1939».

*Ἀρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἐξεληθόντας τῆς ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις ἡ ἡ αὔξησις τῆς συντάξεως τῶν ὁποίων ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἡ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως.

*Ἀρθρον 9.

1. Λογίζεται συντάξιμος καὶ προσμετρεῖται εἰς τὴν λοιπὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοὺς ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ)τος 3913)1958 ὅρους ἡ παρὰ ταῖς καταργηθείσαις τοπικαῖς Ἑνώσεσι Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος προγενεστέρα ὑπηρεσία τῶν ἐνταχθέντων εἰς Δήμους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 477)68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ)τος 689)1970 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», ὑπαλλήλων τῶν ἐν λόγῳ Ἑνώσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὡς ἄνω Ἑνώσεων τοὺς ἐξεληθόντας τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς καταργήσεως αὐτῶν οἱτινες προσελήφθησαν εἰς Ὁργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ κατέστησαν τακτικοὶ ὑπάλληλοι τούτων.

*Ἀρθρον 10.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΤΑΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ